

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O	מימרא-statement- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-

ביצה-יום טוב	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא	רבי שמעון:											
הרי הוא אומר (דברים טז) בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות, כל שבא בחג המצות - בא בחג השבועות ובחג הסוכות, וכל שלא בא בחג המצות אינו בא בחג השבועות ובחג הסוכות.	רבי אלעזר ברבי שמעון:											
מביא אדם תודתו בחג הסוכות ויוצא בה ידי חובתו משום שמחה, ואין יוצא בה משום חגיגה.	אמר מר:											
אין מביאין תודה בחג המצות מפני חמץ שבה.												
פשיטא												
רב אדא בריה דרב יצחק, ואמרי לה רב שמואל בר אבא:	הכא בארבעה עשר עסקינן											
אין מביאין קדשים לבית הפסול.	וקסבר: [ת"ק]											
ולא בעצרת מפני שהוא יום טוב.												
נדרים ונדבות אין קריבין ביום טוב.	קסבר: [ת"ק]											
אבל מביא אדם תודתו בחג הסוכות.												
אימת?												
אילימא ביום טוב עצמו												
והא אמרת ולא בעצרת מפני שהוא יום טוב												
אלא בחולו של מועד.												
הרי הוא אומר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות כל שבא בחג המצות - בא בחג השבועות ובחג הסוכות, וכל שלא בא בחג המצות - אינו בא בחג השבועות ובחג הסוכות.	רבי שמעון:											
השתא סלתי מסלתינן, נדרים ונדבות מבעיא?	מתקיף לה רבי זירא:											
בהקרבה - כולי עלמא לא פליגי דשרי, כי פליגי - למיקם עליה בבל תאחר.	אביי:											
שלוש רגלים אמר רחמנא, אפילו שלא כסדרן	תנא קמא סבר:											
כסדרן - אין, שלא כסדרן - לא.	רבי שמעון סבר:											
מביא אדם תודתו בחג הסוכות	רבי אלעזר ברבי שמעון:											
אימת?												
אילימא בחולו של מועד												
היינו תנא קמא.												
אלא ביום טוב												
נדרים ונדבות קריבין ביום טוב.	וקסבר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]											
ומאי שנא חג הסוכות דנקט?												
רבי אלעזר ברבי שמעון לטעמיה												
לא יאמר חג הסוכות שבו הכתוב מדבר, למה נאמר - לומר שזה אחרון.	דתינא רבי שמעון:											
לומר שזה גורם.	רבי אלעזר ברבי שמעון:											
ויוצא בה משום שמחה ואינו יוצא בה משום חגיגה.												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ביצה-יום טוב	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פשיטא דבר שבחובה היא, וכל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין												יש:
לא צריכא, דאף על גב דפריש.												יש:
האומר הרי עלי תודה ואצא בה ידי חגיגה, הריני נזיר ואגלה ממעו מעשר שני מהו?	כדבעא מניה רבי שמעון בן לקיש מרבי יוחנן:											יש:
נדור ואינו יוצא, נזיר ואינו מגלה.	אמר ליה: [רבי יוחנן]	!	!									כ.
ההוא גברא דאמר להו: הבו ליה ארבע מאה זוזי לפלוני, ולנסיב ברתו.												כ.
ארבע מאה - שקיל, וברתיה, אי בעי - נסיב, אי בעי - לא נסיב.	רב פפא:											כ.
טעמא דאמר: הבו ליה ולנסיב, אבל אי אמר לנסיב והבו ליה, אי נסיב - שקיל, ואי לא נסיב - לא שקיל.												כ.
ייתב מרימר וקאמר להא שמעתא משמיה דנפשיה.	[מרימר]											כ.
אתון הכי מתניתו לה, אנן כדבעא מניה ריש לקיש מרבי יוחנן מתנינן לה.	אמר ליה רבינא למרימר:											כ.
(ויקרא ט) ויקרב את העולה ויעשה כמשפט - כמשפט עולת נדבה. למד על עולת חובה שטעונה סמיכה.	תני תנא קמיה דרבי יצחק בר אבא:											כ.
דאמר לך מני - בית שמאי היא, - דלא גמרי שלמי חובה משלמי נדבה. דאי בית הלל, כיון דגמרי שלמי חובה משלמי נדבה - עולת חובה נמי לא תבעי קרא, דגמרי מעולת נדבה.	אמר ליה: [רבי יצחק בר אבא]											כ.
וממאי דבית הלל שלמי חובה משלמי נדבה גמרי? דלמא מעולת חובה גמרי, ועולת חובה גופא בעיא קרא												כ.
מאי שנא משלמי נדבה דלא גמרי - שכן מצויין, מעולת חובה נמי לא גמרי - שכן כליל, אתיא מביניא.												כ.
וסברי בית שמאי שלמי חובה לא בעו סמיכה?												כ.
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על הסמיכה עצמה שצריך	והתניא אמר רבי יוסי:											כ.
על מה נחלקו - על תכף לסמיכה שחיטה, שבית שמאי אומרים אינו צריך	[בית שמאי]											כ.
צריך.	ובית הלל אומרים:											כ.
הוא דאמר כי האי תנא.												כ.
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על תכף לסמיכה שחיטה שצריך	דתניא, אמר רבי יוסי ברבי יהודה:											כ.
על מה נחלקו - על הסמיכה עצמה, שבית שמאי אומרים אינו צריך	[בית שמאי]											כ.
צריך.	ובית הלל אומרים:											כ.
מעשה בהלל הזקן שהביא עולתו לעזרה לסמוך עליה ביום טוב. חברו עליו תלמידי שמאי הזקן, אמרו לו: מה טיבה של בהמה זו? אמר להם: נקבה היא, ולזבחי שלמים הבאתיה. כשכש להם בזנבה, והלכו להם. ואותו היום גברה ידם של בית שמאי על בית הלל, ובקשו לקבוע הלכה כמותן.	תנו רבנן:											כ.
והיה שם זקן אחד מתלמידי שמאי הזקן, ובבא בן בוטא שמו, שהיה יודע שהלכה כבית הלל, ושלח והביא כל צאן קדר שבירושלים והעמידן בעזרה, ואמר: כל מי שרוצה לסמוך - יבא ויסמוך. ואותו היום גברה ידן של בית הלל וקבעו הלכה כמותן, ולא היה שם אדם שערער בדבר כלום.	[בבא בן בוטא]											כ.
שוב מעשה בתלמיד אחד מתלמידי בית הלל שהביא עולתו לעזרה לסמוך עליה. מצאו תלמיד אחד מתלמידי בית שמאי. אמר לו: מה זו סמיכה? - אמר לו: מה זו שתיקה? שתקו בנויפה, והלך לו.												כ.
הלכך, האי צורבא מרבנן דאמר ליה חבריה מלתא - לא להדר ליה מלתא טפי ממאי דאמר ליה חבריה, דאיהו אמר ליה מה זו סמיכה וקא מהדר ליה: מה זו שתיקה.	אביי:											כ.
ומה במקום שאסור להדיוט - מותר לגבוה, מקום שמותר להדיוט - אינו דין שמותר לגבוה?	תניא: [ת"ק] אמרו להם בית הלל לבית שמאי:											כ.
גדרים ונדבות יוכיחו, שמותר להדיוט ואסור לגבוה	אמרו להם בית שמאי:											כ.

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-

ביצה-יום טוב	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	אמרו להם בית הלל:											כ
מה לנדרים ונדבות - שאין קבוע להם זמן, תאמר בעולת ראייה - שקבוע לה זמן.	אמרו להם בית שמאי:											כ
אף זו אין קבוע לה זמן	דתנן:											כ
מי שלא חג ביום טוב ראשון של חג - חוגג והולך כל הרגל כולו, ויום טוב האחרון של חג.	אמרו להם בית הלל:											כ
אף זו קבוע לה זמן	דתנן:											כ
עבר הרגל ולא חג - אינו חייב באחריותו.	אמרו להם בית שמאי:											כ
והלא כבר נאמר לכם - ולא לגבוה	אמרו להם בית הלל:											כ
והלא כבר נאמר לה' - כל דלה'. אם כן מה תלמוד לומר לכם - לכם ולא לנכרים. לכם ולא לכלבים.	אבא שאול אומר בלשון אחרת:											כ
ומה במקום שכירתך סתומה כירת רבך פתוחה, במקום שכירתך פתוחה - אינו דין שכירת רבך פתוחה? וכן בדין שלא יחא שולחנך מלא ושולחן רבך ריקן.	במאי קא מפלגי?											כ
נדרים ונדבות קרבין ביום טוב	מר סבר: [אבא שאול]											כ
אין קרבין ביום טוב.	ומר סבר: [ת"ק]											כ
לדברי האומר נדרים ונדבות אין קרבין ביום טוב, לא תימא מדאורייתא מחזא חזו, ורבנן הוא דגזרי בהו, גזירה שמא ישהה. אלא אפילו מדאורייתא נמי לא חזו. דהא שתי הלחם דחובת היום נינהו, וליכא למגור שמא ישהה, ואינו דוחה לא את השבת ולא את יום טוב.	רבי הונא:											כ
לדברי האומר נדרים ונדבות אין קרבין ביום טוב, עבר ושחט מאי?	איבעיא להו:											כ
זורק את הדם על מנת להתיר בשר באכילה.	רבי:											כ
זורק את הדם על מנת להקטיר אימורין לערב.	רבי בר רב הונא:											כ
מאי בינייהו?												כ
איכא בינייהו נטמא בשר או שאבד. לרבי לא זריק, לרבי בר רב הונא זריק.	מיתיבי:											כ
כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן, או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן - הדם זורק והבשר יאכל. ואם היתה שבת - לא יזרוק, ואם זרק - הורצה, על מנת להקטיר אימורין לערב.	אם זרק, דיעבד - אין, לכתחלה - לא.											כ
בשלמא לרבי - ניחא, אלא לרבי בר רב הונא קשיא	קשיא.											כ
ואיבעיא אימא: שאני שבות שבת משבות יום טוב.	בעא מניה רב אידי סבא מרב הונא:											כ
בהמה, חציה של נכרי וחציה של ישראל, מהו לשחטה ביום טוב?	אמר ליה: [רב הונא]											כ
מותר.	אמר ליה: [רב אידי סבא]											כ
וכי מה בין זה לנדרים ונדבות?	אמר ליה: [רב הונא]											כ
עורבא פרח.	כי נפק, אמר ליה רבה בריה:											כ
לאו היינו רב אידי סבא דמשתבח ליה מר בגויה, דגברא רבה הוא?	אמר ליה: [רב הונא]											כ
ומה אעביד ליה, אני היום (שיר השירים ב) סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים, ובעא מינאי מלתא דבעיא טעמא.	וטעמא מאי?											כ

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment ○ מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:

ביצה-יום טוב	מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בהמה חציה של נכרי וחציה של ישראל מותר לשחטה ביום טוב - דאי אפשר לכזית בשר בלא שחיטה, אבל נדרים ונדבות - אסור לשחטן ביום טוב, דכהניס כי קא זכו - משלחן גבוה קא זכו.	[רב הונא]												⊠
בהמה חציה של נכרי וחציה של ישראל - מותר לשחטה ביום טוב, דאי אפשר לכזית בשר בלא שחיטה, עיסה, חציה של נכרי וחציה של ישראל - אסור לאפותה ביום טוב, דהא אפשר ליה למפלגה בלישה.	רב חסדא:												⊠
עיסת כלבים, בזמן שהרועין אוכלין ממנה - חייבת בחלה, ומערבין בה, ומשתתפין בה, ומכרכין עליה, ומזמנין עליה, ונאפת ביום טוב, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח.	מתיב רב חנא בר חנילאי:												⊠
ואמאי? והא אפשר ליה למפלגה בלישה													⊠
שאני עיסת כלבים, הואיל ואפשר לפייסן בנבלה.	[רב חסדא]												⊠
ומי אית ליה לרב חסדא הואיל?													⊠
האופה מיום טוב לחול, רב חסדא אמר: לוקה	והא אתמר: [רב חסדא]												⊠
אינו לוקה.	רבה:												⊠
לוקה, לא אמרינן: הואיל ומקלעי ליה אורחים חזי ליה - השתא נמי חזי ליה.	רב חסדא:												⊠
אינו לוקה, אמרינן הואיל	רבה:												⊠
אלא, לא תימא הואיל ואפשר, אלא: כגון דאית ליה נבלה, דודאי אפשר לפייסן בנבלה.													⊠
הני בני באגא דרמו עליהו קמחא דבני חילא, מהו לאפותה ביום טוב?	בעו מניה מרב הונא:												⊠
חזינא, אי יביי ליה רפתא לינוקא ולא קפדי - כל חדא וחדא חזיא לינוקא, ושרי. ואי לאו - אסור.	אמר להו: [רב הונא]												⊠
מעשה בשמעון התימני שלא בא אמש לבית המדרש, בשחרית מצאו רבי יהודה בן בבא, אמר לו: מפני מה לא באת אמש לבית המדרש?	והתניא: [רבי יהודה בן בבא]												⊠
בלשת באה לעירנו ובקשה לחטוף את כל העיר, ושחטנו להם עגל והאכלנום, ופטרנום לשלום.	אמר לו: [שמעון התימני]												⊠
תמה אני אם לא יצא שכרכם בהפסדכם, שהרי אמרה תורה לכם ולא לנכרים.	אמר לו: [רבי יהודה בן בבא]												⊠
ואמאי? הא חזי למיכל מיניה													⊠
עגל טרפה הואי.	רב יוסף:												⊠
והא חזי לכלבים													⊠
תנאי היא													⊠
(שמות יב) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם, ממשמע שנאמר לכל נפש - שומע אני אפילו נפש בהמה במשמע, כענין שנאמר (ויקרא כד) ומכה נפש בהמה ישלמנה, תלמוד לומר לכם, לכם - ולא לכלבים, דברי רבי יוסי הגלילי.	דתניא: [רבי יוסי הגלילי]												⊠
אפילו נפש בהמה במשמע, אם כן, מה תלמוד לומר לכם - לכם ולא לנכרים.	רבי עקיבא:												⊠
ומה ראית לרבות את הכלבים ולהוציא את הנכרים	[רבי יוסי הגלילי]												⊠
מרבה אני את הכלבים שמזונותן עליך, ומוציא אני את הנכרים - שאין מזונותן עליך.	[רבי עקיבא]												⊠
ולרבי יוסי הגלילי דאמר לכם ולא לכלבים, הני סופלי לחיותא היכי שדינן להו ביום טוב?	אביי לרב יוסף:												⊠
הואיל וחזו להסקה.	אמר ליה: [רב יוסף]												⊠
תינח ביבישתא, ברטיבתא מאי איכא למימר?													⊠
חזו להיסק גדול.	אמר ליה: [רב יוסף]												⊠
תינח ביום טוב, בשבת מאי איכא למימר?													⊠

◆ חולקים- ◊ נקודה מר < מובאה ע O מעשה-y	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מטלטלין לו	אמר ליה: [רב יוסף]	!										◊	כא:
דאמר שמואי	דאמר שמואל:	■ !										◊	כא:
ופליגא דרבי										■			כא:
מזמנין אתה	דאמר רבי יהושע בן לוי:				◆	◆	■					◊	כא:
אפילו בשבת	רב אחא בר יעקב:				◆	■						◊	כא:
אי הכי דידן!					⚡								כא:
דידן חזו לתו					!							◊	כא:
דידהו נמי חזו					⚡								כא:
דידהו איסור					!							◊	כא:
ולטלטלינהו					⚡								כא:
מטלטלין כנו	מי לא אמר רבא:	⚡ ■										◊	כא:
התם לאו איני					!							◊	כא:
וליהו כגוף	רב אחא מדפתי לרבינא:	⚡										◊	כא:
וכי עושין גר	אמר ליה: [רבינא]	!										◊	כא:
מזמנין אתה	אדבריה רבא למר שמואל ודרש:											■ ◊	כא:
כי הוה מקלע אדעתא דידך	מרימר ומר זוטרא:											○	כא:
אומרם: לא	בית שמאי:											■	כא:
מתירין.	בית הלל:											■	כא:
עושה אדם מ												■	כא:
האי מדורה נ דלמא בית הו	איבעיא להו:											^	כא:
לא יעשה אד	תא שמע: בית שמאי:				◆	■	!					◊	כא:
ובית הלל מר	בית הלל:				◆	■	!					◊	כא:
שלשה דברין	[רבן גמליאל]											■	כא:
אין טומנין א												■ ◊	כא:
ואין זוקפין א												■ ◊	כא:
ואין אופין פו												■ ◊	כא:
מימיהן של ב	רבן גמליאל:											○ ■	כא:
מה נעשה לב	אמרו לו:											⚡ ■	כא:
היכי דמי?												^	כא:
אי דאנח עיר												!	כא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

ביצה-יום טוב	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
	מאי טעמא דבית שמאי?												כא:
	ואי דלא אנה עירובי תבשילין												כא:
	מאי טעמא דבית הלל?												כא:
	לעולם אימא לך שלא הניח עירובי תבשילין, וכדי חייו שרו ליה רבנן.	רב הונא:											כא:
	ורב הונא לטעמיה												כא:
	מי שלא הניח עירובי תבשילין אופין לו פת אחת, וטומנין לו קדרה אחת, ומדליקין לו את הנר.	דאמר רב הונא:											כא:
	אף צולין לו דג קטן.	משום רבי יצחק אמרו:											כב:
	מי שלא הניח עירובי תבשילין אופין לו פת אחת, וטומנין לו קדרה אחת, ומדליקין לו את הנר, ומחמין לו קיתון אחד	תניא נמי הכי:											כב:
	אף צולין לו דג קטן.	יש אומרים:											כב:
	לעולם שהניח, ושאי הטמנה דמוכחא מלתא דאדעתא דשבתא קעביד.	רבא:											כב:
	אין אופין אלא אם כן ערב בפת, ואין מבשילין אלא אם כן ערב בתבשיל, ואין טומנין אלא אם כן היו לו חמין טומנין מערב יום טוב.	איתיביה אביי: חנניה אומר, בית שמאי אומרים:											כב:
	הא היו לו חמין טומנין - מיהא עביד, ואף על גב דמוכחא מלתא דאדעתא דשבת קעביד												כב:
	כגון שערב לזה ולא ערב לזה, וחנניה היא, ואליבא דבית שמאי.	אלא אמר אביי:											כב:
	ואין זוקפין את המנורה.												כב: <
	מאי קא עביד?												כב:
	הכא במנורה של חליות עסקינן, דחזוי כבונה.	רב חיננא בר ביסנא:											כב:
	יש בנין בכלים	דבית שמאי סברי:											כב:
	אין בנין בכלים ואין סתירה בכלים.	ובית הלל סברי:											כב:
	עולא איקלע לבי רב יהודה, קם שמעיה זקף לה לשרגא.												כב:
	הנותן שמן בנר חייב משום מבעיר, והמסתפק ממנו חייב משום מכבה	איתיביה רב יהודה לעולא:											כב:
	לאו אדעתא.	אמר ליה: [עולא]											כב:
	קנבא שרי.	רב:											כב:
	מהו לכבות את הנר מפני דבר אחר?	בעא מיניה אבא בר מרתא מאביי:											כב:
	אפשר בבית אחר.	אמר לו: [אביי]											כב:
	אין לו בית אחר מאי?	[אבא בר מרתא]											כב:
	אפשר לעשות לו מחיצה.	[אביי]											כב:
	אין לו לעשות מחיצה מאי?	[אבא בר מרתא]											כב:
	אפשר לכפות עליו את הכלי.	[אביי]											כב:
	אין לו כלי מאי?	[אבא בר מרתא]											כב:
	אסור.	אמר ליה: [אביי]											כב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

ביצה-יום טוב	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאי דאמר											
אין מכבין את הבקעת כדי לחוס עליה, ואם בשביל שלא יתעשן הבית או הקדרה - מותר	איתיביה [אבא בר מרתא]	♣										כב.
ההיא רבי יהודה היא, כי קאמינא אנא - לרבנן.	אמר ליה: [אביי]	!										כב.
מהו לכבות את הדלקה ביום טוב? היכא דאיכא סכנת נפשות לא קא מבעיא לי, דאפילו בשבת שרי. כי קמבעיא לי - משום אבוד ממון, מאי?	בעא מיניה אביי מרבה:				^							כב.
אסור.	אמר ליה: [רבה]								!			כב.
אין מכבין את הבקעת כדי לחוס עליה, ואם בשביל שלא יתעשן הבית או הקדרה - מותר.	איתיביה: [אביי]								♣			כב.
ההיא רבי יהודה היא, כי קאמינא אנא - לרבנן.	[רבה]								!			כב.
מהו לכחול את העין ביום טוב? היכא דאיכא סכנה, כגון רירא, דיצא, דמא, דמעטא, וקדחתא, ותחלת אוכלא - לא מבעיא לי, דאפילו בשבת שרי. כי קמבעיא לי - סוף אוכלא, ופצוחי עינא, מאי?	בעא מיניה רב אשי מאמיר:				^							כב.
אסור.	אמר ליה: [אמיר]								!			כב.
אין מכבין את הבקעת	איתיביה: [רב אשי]								♣			כב.
כדשנין.	ושני ליה: [אמיר]								!			כב.
אמיר שרי למכחל עינא מנכרי בשבתא.	[אמיר]										♣	כב.
אמיר גופיה כחל עינא מנכרי בשבתא.	איכא דאמרי:											כב.
מאי דעתך	רב אשי לאמיר:										♣	כב.
כל צרכי חולה עושיין על ידי נכרי בשבת	דאמר עולא בריה דרב עילאי:								♣			כב.
כל דבר שאין בו סכנה - אומר לנכרי ועושה.	ואמר רב המנונא:								♣			כב.
הני מילי - היכא דלא מסייע בהדיה, אבל מר - קא מסייע בהדיה, דקא עמיץ ופתח											♣	כב.
איכא רב זביד דקאי כותך	אמר ליה: [אמיר]								!			כב.
מסייע אין בו ממש.	ושני ליה: [אמיר]								!			כב.
אמיר שרא למכחל עינא ביום טוב שני של ראש השנה.											♣	כב.
מת ביום טוב ראשון - יתעסקו בו עממין, ביום טוב שני - יתעסקו בו ישראל, ואפילו בשני ימים טובים של ראש השנה. מה שאין כן בביצה.	רב אשי לאמיר: והאמר רבא:										♣	כב.
אנא כנהרדעי סבירא לי	אמר ליה: [אמיר]								!			כב:
אף בביצה, דמאי דעתך - דלמא מעברי ליה לאלול	דאמרי [נהרדעי]								!			כב:
מימות עזרא ואילך לא מצינו אלול מעובר.	האמר רב חיננא בר כהנא:								!			כב:
ואין אופין פתיך גריצין אלא רקיקין.											♣	כב:
אין אופין פת עבה בפסח	תנו רבנן: בית שמאי:								♣			כב:
מתירין.	בית הלל:								♣			כב:
וכמה פת עבה?									^			כב:
טפח, שכן מצינו בלחם הפנים טפח.	רב הונא:								!			כב:
אם אמרו בזרזין - יאמרו בשאינן זרזין? אם אמרו בפת עמלה - יאמרו בפת שאינה עמלה? אם אמרו בעצים יבשים - יאמרו בעצים לחים? אם אמרו בתנור חם יאמרו בתנור צונן? אם אמרו בתנור של מתכת - יאמרו בתנור של חרס?	מתקיף לה רב יוסף:										♣	כב:

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-

ביצה-יום טוב	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
	מאי פת עבה?	רב ירמיה בר אבא: שאלית את רבי ביחוד,							א				כב:			
	פת מרובה.	[רב]							!				כב:			
	מאי פת עבה?	איכא דאמרי, אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב:							א				כב:			
	פת מרובה.	[רבי]							!				כב:			
	ואמאי קרו ליה פת עבה								ז				כב:			
	משום דנפישא בלישה. אי נמי, באתריה דהאי תנא פת מרובה פת עבה קרו ליה.								!				כב:			
	מכדי, משום דקטרה טרחא דלא צריך הוא, מאי אריא פסח? אפילו בשאר ימים טובים נמי								ז				כב:			
	אין הכי נמי, ותנא ביום טוב דפסח קאי.								!				כב:			
	אין אופן פת מרובה ביום טוב	תניא נמי הכי, בית שמאי:							◆	■			כב:			
	מתירין.	בית הלל:							◆	■			כב:			
	אף הוא אמר שלשה דברים להקל: מכבדין בית המטות, ומניחין את המוגמר ביום טוב, ועושין גדי מקולס בלילי פסחים.	[רבן גמליאל]										◆	■	כב:		
	אוסרין.	חכמים:											◆	■	כב:	
	מחלוקת לגמר, אבל להריח - דברי הכל מותר.	רב אסי:											■	◇	כב:	
	אין מכבדין בית המטות ביום טוב, ושל בית רבן גמליאל מכבדין.	מיתיבי:											■	◇	כב:	
	פעמים הרבה נכנסתי אחר אבא לבית רבן גמליאל, ולא היו מכבדין בית המטות ביום טוב, אלא מכבדין אותן מערב יום טוב, ופורסין עליהם סדינין. למחר, כשאורחים נכנסין - מסלקין את הסדינין. ונמצא הבית מתכבד מאליו.	רבי אליעזר בר צדוק:											○	■	כב:	
	אם כן - אף בשבת מותר לעשות כן.	אמרו לו:											ז	■	כב:	
	ואין מניחין את המוגמר ביום טוב, ושל בית רבן גמליאל מניחין.												■	◇	כב:	
	פעמים הרבה נכנסתי אחר אבא לבית רבן גמליאל, ולא היו מניחין את המוגמר ביום טוב, אלא מביאין ערדסקאות של ברזל ומעשנין אותן מערב יום טוב, ופוקקין נקביהן מערב יום טוב. למחר, כשאורחים נכנסין - פותחין את נקביהן, ונמצא הבית מתגמר מאליו.	רבי אליעזר בר צדוק:											○	■	כב:	
	אם כן - אף בשבת מותר לעשות כן	אמרו לו:											ז	■	כב:	
	מחלוקת להריח, אבל לגמר - אסור.	אלא, אי אתמר הכי אתמר: אמר רב אסי:												■	◇	כב:
	מהו לעשן?	איבעיא להו:												א	◇	כב:
	אסור	רב ירמיה בר אבא אמר רב:												◆	!	כב:
	מותר.	שמואל:												◆	!	כב:
	אסור, מפני שמכבה.	רב הונא:												■		כב:
	ונימא מר מפני שמבעיר	אמר ליה רב נחמן:												ז		כב:
	תחלתו מכבה וסופו מבעיר.	אמר ליה: [רב הונא]												!		כב:
	על גבי גחלת - אסור, על גבי חרס - מותר.	רב יהודה:												◆	!	כב:
	על גבי חרס נמי אסור, משום דקא מוליד ריחא.	רבה:												◆	!	כב:
	סחופי כסא אשיראי ביומא טבא - אסור. מאי טעמא - משום דקמוליד ריחא.	רבה ורב יוסף דאמרי תרויהו:												■	◇	כב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

ביצה-יום טוב	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומאי שנא ממוללו ומריח בו, וקוטמו ומריח בו?												ג.
התם - ריחא מיהא איתא, ואוספי הוא דקא מוסיף ריחא. הכא - אולודי הוא דקמוליד ריחא.												ג.
על גבי גזלת נמי מותר, מידי דהוה אבשרא אגומרי.	רבא:											ג.
קטורא שרי.	דרש רב גביהא מבי כתייל אפתחא דבי ריש גלותא:											ג.
מאי קטורא? אי קטורא בידי - מעשה אומן הוא, ואי לעשן - אסור, דהא קא מכבה.	אמר ליה אמיר:											ג.
לעולם לעשן, מידי דהוה אבשרא אגומרי.	אמר ליה רב אשי:											ג.
מאי קטורא? אי קטורא בידי - מעשה אומן הוא, ואי לעשן - אסור, דקא מוליד ריחא.	איכא דאמרי, אמר ליה אמיר:											ג.
לעולם לעשן, ומידי דהוה אבשרא אגומרי.	רב אשי: אנא אמריתה נהליה, ומשמיה דגברא רבה אמריתה נהליה:											ג.
ועושין גדי מקולס.												ג.
תודוס איש רומי הנהיג את בני רומי לאכול גדי מקולס בלילי פסחים. שלחו ליה: אלמלא תודוס אתה גזרנו עליך נדוי, שאתה מאכיל את בני ישראל קדשים בחוץ.	תניא, רבי יוסי:											ג.
קדשים סלקא דעתך?												ג.
אלא אימא: כעין קדשים.												ג.
שלשה דברים רבי אלעזר בן עזריה מתיר והכמים אוסרים: פרתו יוצאה ברצועה שבין קרניה, ומקרדין את הבהמה ביום טוב, ושוחקין את הפלפלין ברחים שלהן.	[רבי אלעזר בן עזריה/ חכמים]											ג.
אין מקרדין את הבהמה ביום טוב, מפני שעושה חבורה, אבל מקרצפין.	רבי יהודה:											ג.
אין מקרדין, אף לא מקרצפין.	חכמים:											ג.
למימרא דרבי אלעזר בן עזריה חדא פרה הויא ליה?												ג.
תליסר אלפי עגלי הוה מעשר רבי אלעזר בן עזריה מעדריה כל שתא ושתא	והאמר רב, ואמרי לה אמר רב יהודה אמר רב:											ג.
לא שלו היתה, אלא של שכנתה היתה, ומתוך שלא מיחה בה - נקראת על שמו.	תנא:											ג.
ומקרדין את הבהמה ביום טוב.												ג.
איזהו קרוד ואיזהו קרצוף? קרוד - קטנים ועושין חבורה, קרצוף - גדולים, ואין עושין חבורה. ושלש מחלוקות בדבר:	תנו רבנן:											ג.
דבר שאינו מתכוין - אסור. מיהו, קרוד - קטנים ועושין חבורה, קרצוף - גדולים, ואין עושין חבורה, ולא גזרינן קרצוף אטו קרוד.	רבי יהודה סבר:											ג.
ורבנן סברי נמי כרבי יהודה דבר שאינו מתכוין אסור, וגזרינן קרצוף אטו קרוד.	[רבנן]											ג.
ורבי אלעזר בן עזריה סבר לה כרבי שמעון	[רבי אלעזר בן עזריה]											ג.
דבר שאינו מתכוין מותר	דאמר: [רבי שמעון]											ג.
ובין קרוד ובין קרצוף שרי.	[רבי אלעזר בן עזריה]											ג.
הלכה כרבי שמעון, שהרי רבי אלעזר בן עזריה מודה לו.	רבא אמר רב נחמן אמר שמואל, ואמרי לה אמר											ג.
וליאמר מר הלכה כרבי יהודה, שהרי חכמים מודים לן	רבא לרב נחמן:											ג.
אנא כרבי שמעון סבירא לי ועוד: שהרי רבי אלעזר בן עזריה מודה לו.	אמר ליה: [רב נחמן]											ג.
הרחים של פלפלין טמאה משום שלשה כלים: משום כלי קבול, ומשום כלי מתכת, ומשום כלי כברה.												ג.

◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

ביצה-יום טוב	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	תנא:											
תחתונה - משום כלי קבול. אמצעית - משום כלי כברה, עליונה - משום כלי מתכת.												ג
עגלה של קטן טמאה מדרס, ונטלת בשבת, ואינה נגררת אלא על גבי כלים.												מ
כל הכלים אין נגררין, חוץ מן העגלה, מפני שהיא כובשת.	רבי יהודה:											ג
עגלה של קטן טמאה מדרס												ג
דהא סמיך עלויה.												ג
ונטלת בשבת												<
משום דאיכא תורת כלי עלה.												ג
ואינה נגררת אלא על גבי כלים.												<
על גבי כלים - אין, על גבי קרקע - לא, מאי טעמא - דקא עביד חריץ.												ג
מני												ג
רבי יהודה היא												ג
דבר שאין מתכוין אסור.	דאמר: [רבי יהודה]											ג
דאי רבי שמעון												ג
דבר שאין מתכוין מותר.	האמר: [רבי שמעון]											ג
גורר אדם מטה כסא וספסל, ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ.	דתניא, רבי שמעון:											ג
אין הכל נגררין בשבת חוץ מן העגלה מפני שהיא כובשת	אימא סיפא, רבי יהודה:											ג
מפני שכובשת - אין, אבל חריץ - לא עבדא												ג
תרי תנאי ואליבא דרבי יהודה.												ג
הדרן עלך יום טוב												ג

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

ביצה-יום טוב		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מירא	מאן דאמר											
אין צדין דגים מן הביכרים ביום טוב, ואין נותנין לפנייהם מזונות, אבל צדין חיה ועוף מן הביכרין ונותנין לפנייהם מזונות.	[ת"ק]										♦	■
לא כל הביכרין שוין.	רבן שמעון בן גמליאל:										♦	■
זה הכלל: כל המחוסר צידה - אסור, ושאינו מחוסר צידה - מותר.												■
ביכרין של חיה ושל עופות - אין צדין מהם ביום טוב, ואין נותנין לפנייהם מזונות.	ורמינהו:										‡	◊
קשיא חיה אחיה, קשיא עופות אעופות											‡	
בשלמא חיה אחיה לא קשיא הא - רבי יהודה, הא - רבנן.											!	◊
הצד צפור למגדל וצבי לבית - חייב.	דתנן רבי יהודה:										♦	■
לבית הוא דמחייב, אבל לביכרין - לא.											!	
צפור למגדל, וצבי לבית ולגנה ולחצר ולביכרין.	דכמיים:										♦	■
אלא עופות אעופות קשיא											‡	◊
וכי תימא: הא נמי לא קשיא הא - בביכר מקורה, הא - בביכר שאינו מקורה.											!	◊
והא בית, דכביכר מקורה דמי, ובין לרבי יהודה ובין לרבנן צפור למגדל - אין, לבית - לא											‡	◊
הכא בצפור דרור עסקינן, שאינה מקבלת מרות.	רבה בר רב הונא:										!	◊
למה נקרא שמה צפור דרור - שדרה בבית כבשדה.	דתנא דבי רבי ישמעאל:										■	!
השתא דאתית להכי, חיה אחיה נמי לא קשיא: הא בביכר קטן, הא - בביכר גדול.											■	◊
היכי דמי ביכר קטן היכי דמי ביכר גדול?											^	
כל היכא דרהיט אבתרה ומטי לה בחד שחיא - ביכר קטן, ואידך - ביכר גדול.	רב אשי:										!	◊
אי נמי: כל היכא דאיכא עוקצי עוקצי - ביכר גדול, ואידך ביכר קטן.											!	◊
אי נמי: כל היכא דנפלי טולא דכתלי אהדדי - ביכר קטן, ואידך - ביכר גדול.											!	◊
רבן שמעון בן גמליאל אומר לא כל הביכרין שוין וכו'.												■
הלכה כרבי שמעון בן גמליאל.	רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:										■	◊
הלכה מכלל דפליגי?	אמר ליה אביי:										‡	◊
ומאי נפקא לך מינה?	אמר ליה: [רב יוסף]										‡	
גמרא גמור זמורתא תהא?	אמר ליה: [אביי]										!	◊
זה הכלל כל המחוסר צידה וכו'.												■
היכי דמי מחוסר צידה?											^	
כל שאומר הבא מצודה ונצודנו.	רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:										!	◊
והא אווזין ותרנגולין, שאומרים הבא מצודה ונצודנו	אמר ליה אביי:										‡	◊
הצד אווזין ותרנגולין ויוני הרדיסאות - פטור	ותניא:										‡	■
הללו באין לכלובן לערב, והללו אין באין לכלובן לערב.	רבה בר רב הונא אמר שמואל:										!	◊

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ביצה-יום טוב	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והרי יוני שובך ויוני עלייה, דבאין לכלובן לערב.												◊	כד.
הצד יוני שובך ויוני עלייה, וצפרים שקננו בטפחין בבירות - חייב	ותניא:											⚡	כד.
הללו באין לכלובן לערב ומוזנות עליך, והללו באין לכלובן לערב ואין מוזנות עליך.	אלא אמר רבה בר רב הונא אמר שמואל:											!	כד.
הני עבידי לרבווי והני לא עבידי לרבווי.	רב מרי:											!	כד.
כולהו נמי עבידי לרבווי												⚡	כד.
לכלובן קאמרינן דעבידי לרבווי.												!	כד.
מצודות חיה ועוף ודגים שעשאן מערב יום טוב - לא יטול מהן ביום טוב, אלא אם כן יודע שנצודו מערב יום טוב.													כד.
ומעשה בנכרי אחד שהביא דגים לרבן גמליאל, ואמר: מותרין הן, אלא שאין רצוני לקבל הימנו.												○	כד.
מעשה לסתור?												⚡	כד.
חסורי מחסרא והכי קתני:												!	כד.
ספק מוכן - אסור	[ת"ק]											⚡	כד.
מתיר.	רבן גמליאל:											⚡	כד.
ומעשה נמי בנכרי אחד שהביא דגים לרבן גמליאל, ואמר: מותרין הן, אלא שאין רצוני לקבל הימנו.												○	כד.
אין הלכה כרבן גמליאל.	רב יהודה אמר שמואל:											■	כד.
איכא דמתני לה אהא:												■	כד.
ספק מוכן, רבן גמליאל מתיר	דתניא: [רבן גמליאל]											⚡	כד:
אוסר.	רבי יהושע:											⚡	כד:
הלכה כרבי יהושע.	רב יהודה אמר שמואל:											■	כד:
ואיכא דמתני לה אהא:												■	כד:
שוחטין מן הנגרין ביום טוב, אבל לא מן הרשות ומן המכמורות.	דתניא: [ת"ק]											⚡	כד:
בא ומצאן מקולקלין מערב יום טוב - בידוע שמערב יום טוב נצודו, ומותרין. בא ומצאן מקולקלין ביום טוב - בידוע שביום טוב נצודו, ואסורין.	רבי שמעון בן אלעזר:											⚡	כד:
הא גופה קשיא												⚡	כד:
בא ומצאן מקולקלין מערב יום טוב - בידוע שמערב יום טוב נצודו.	אמרת:											⚡	כד:
טעמא דבא ומצאן מקולקלין, הא ספיקא - אסורין.												⚡	כד:
בא ומצאן מקולקלין ביום טוב - בידוע שביום טוב נצודו	אימא ספיקא:											⚡	כד:
טעמא דבא ומצאן מקולקלין, הא ספיקא - מערב יום טוב נצודו ומותרין												⚡	כד:
הכי קאמר: בא ומצאן מקולקלין מערב יום טוב - בידוע שמערב יום טוב נצודו ומותרין, הא ספיקא - נעשה כמי שנצודו ביום טוב ואסורין.												■	כד:
הלכה כרבי שמעון בן אלעזר.	רב יהודה אמר שמואל:											■	כד:
ואמר מותרין הם.												■	כד:
מותרין למאי?												^	כד:

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O	מימרא-statement- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-

ביצה-יום טוב	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מותרין לקבל	רב:												כד:
מותרין באכילה.	לוי:												כד:
לעולם אל ימנע אדם עצמו מבית המדרש אפילו שעה אחת.	רב:												כד:
דאנא ולוי הוינן קמיה דרבי כי אמרה להא שמעא. באורתא אמר: מותרין באכילה, בצפרא אמר: מותרין לקבל. אנא דהואי בי מדרשא - הדרי בי, לוי דלא הוה בי מדרשא - לא דדר ביה.													כד:
נכרי שהביא דורון לישראל, אפילו דגים המפולמין ופירות בני יומן - מותרין.	מיתבי:												כד:
בשלמא למאן דאמר מותרין לקבל - שפיר, אלא למאן דאמר מותרין באכילה - פירות בני יומן מי שרו באכילה?													כד:
ולטעמיך פירות בני יומן מי שרו בטלטול? אלא בכורי דאדמי, ופירי דכבישי בירקא עסקינן. ואמאי קרי להו בני יומן - שהן כעין בני יומן.													כד:
הלכתא: נכרי שהביא דורות לישראל ביום טוב, אם יש מאותו המין במחובר - אסור, ולערב נמי אסורין בכדי שיעשו. ואם אין מאותו המין במחובר, תוך התחום - מותר, חוץ לתחום - אסור. והבא בשביל ישראל זה - מותר לישראל אחר.	רב פפא:												כד:
הסוכר אמת המים מערב יום טוב ולמחר השכים ומצא בה דגים - מותרין.	רבה בר רב הונא אמר רב:												כה.
מדברי רבינו נלמוד: חיה שקננה בפרדס אינה צריכה זמון.	רב חסדא:												כה.
נפל חברין ברברבא.	רב נחמן:												כה.
מדברי רבינו נלמוד: חיה שקננה בפרדס אינה צריכה זמון.	איכא דאמרי, אמר רבה בר רב הונא:												כה.
נפל בר חברין ברברבא. התם לא קא עביד מעשה, הכא קא עביד מעשה.	רב נחמן:												כה.
ולא בעיא זמון?													כה.
חיה שקננה בפרדס צריכה לזמן, וצפור דרור צריך לקשור בכנפיה כדי שלא תתחלף באמה, וזו עדות שהעידו מפי שמעיה ואבטליון	והתניא:												כה.
תיובתא.													כה.
ומי בעיא זמון?													כה.
מודים בית שמאי ובית הלל על שהזמינן בתוך הקן ומצא לפני הקן - שאסורין. במה דברים אמורים - ביוני שובך ויוני עליה, וצפרים שקננו בטפחין ובבירה. אבל אווזים ותרנגולים, ויוני הרדסאות, וחיה שקננה בפרדס - מותרין, ואין צריכין זמון. וצפור דרור צריכה לקשר בכנפיה כדי שלא תתחלף באמה. והמקושרים והמנוענעין, בבורות ובבתים ובשיחין ובמערות - מותרין, ובאילנות - אסורין, שמא יעלה ויתלוש. והמקושרין והמנוענעין בכל מקום אסורין משום גזל	והתניא, אמר רבי שמעון בן אלעזר:												כה.
לא קשיא הא בה, הא - באמה.	רב נחמן:												כה.
אמה בזמון סגי לה? - צידה מעליותא בעיא													כה.
אידי ואידי בדידה, הא - בגנה הסמוכה לעיר, הא - בגנה שאינה סמוכה.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:												כה.
בהמה מסוכנת לא ישחוט, אלא אם כן יש שהות ביום לאכול ממנה כזית צלי.	[ת"ק]												כה.
אפילו כזית חי מבית טביחתה.	רבי עקיבא:												כה.
שחטה בשדה לא יביאנה במוט ובמוטה, אבל מביא בידו אברים אברים.													כה.
הפשט ונתוח בעולה, והוא הדין לקציבים. מאן למדה תורה דרך ארץ: שלא יאכל אדם בשר קודם הפשט ונתוח.	רמי בר אבא:												כה.
מאי קא משמע לן?													כה.
אילימא לאפוקי מדרב הונא													כה.
בהמה בחייה - בחזקת איסור עומדת עד שיועד לך במה נשחטה, נשחטה - בחזקת היתר עומדת, עד שיועד לך במה נטרפה.	דאמר רב הונא:												כה.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

ביצה-יום טוב	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והאנן תנן מתניתין כדרב הונא													כה.
אפילו כזית חי מבית טביחתה.		דתנן, רבי עקיבא:											כה.
מאי לאו - מבית טביחתה ממש													כה.
לא, ממקום שטובחת אכילתה.													כה.
מקום טביחתה ממש		והא תני רבי חייא:											כה.
אלא, רמי בר אבא אורח ארעא, קא משמע לן.													כה.
לא יאכל אדם שום ובצל מראשו אלא מעליו, ואם אכל - הרי זה רעבתן. כיוצא בו לא ישתה אדם כוסו בבת אחת, ואם שתה - הרי זה גרגרן.		כדתניא:											כה:
השוותה כוסו בבת אחת - הרי זה גרגרן, שנים - דרך ארץ, שלשה - מגסי הרוח.		תנו רבנן:											כה:
חצובא מקטע רגליהון דרשיעיא, נטיעה מקטע רגליהון דקצביא ודבועלי נדות, תורמוסא מקטע רגליהון דשנאיהון של ישראל. שנאמר (שופטים י') ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני ה' ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את ה' ולא עבדוהו		ואמר רמי בר אבא:											כה:
ממשמע שנאמר ויעזבו את ה', איני יודע שלא עבדוהו? ומה תלמוד לומר ולא עבדוהו?													כה:
אמר הקדוש ברוך הוא: אפילו כתורמוס הזה, ששולקין אותו שבע פעמים ואוכלין אותו בקנוח סעודה לא עשאוני בני.		רבי אלעזר:											כה:
מפני מה נתנה תורה לישראל - מפני שהן עזין.		תנא משמיה דרבי מאיר:											כה:
(דברים לג) מימינו אש דת למו, אמר הקדוש ברוך הוא: ראיין הללו שתנתן להם דת אש.		תנא דבי רבי ישמעאל:											כה:
דתיהם של אלו אש, שאלמלא נתנה תורה לישראל אין כל אומה ולשון יכולין לעמוד בפניהם.		איכא דאמרי:											כה:
שלשה עזין הן: ישראל באומות, כלב בחיות, תרנגול בעופות.		והיינו דאמר רבי שמעון בן לקיש:											כה:
אף עז בבהמה דקה		יש אומרים:											כה:
אף צלף באילנות.		יש אומרים:											כה:
שחטה בשדה לא יביאנה במוט.													כה:
אין הסומא יוצא במקלו, ולא הרועה בתרמילו, ואין יוצאין בכסא, אחד האיש ואחד האשה.		תנו רבנן:											כה:
איני?													כה:
זקן אחד היה בשכונתינו והיה יוצא בגלודקי שלו, ובאו ושאלו את רבי יהושע בן לוי		והא שלח רבי יעקב בר אידי:											כה:
אם רבים צריכין לו - מותר.		ואמר: [רבי יהושע בן לוי]											כה:
וסמכו רבותינו על דברי אחי שקיא													כה:
אנא אפיקתיה לרב הונא מהיני לשילי ומשילי להיני.		דאמר: [אחי שקיא]											כה:
אנא אפיקתיה למר שמואל משמשא לטולא ומטולא לשמשא.		ואמר רב נחמן בר יצחק:											כה:
התם כדאמר טעמא: אם היו רבים צריכין לו - מותר.													כה:
כי סלקת להתם, אקיף וזיל אסולמא צדור, וזיל לגבי דרבי יעקב בר אידי, ובעי מיניה: כסא מה אתון ביה?		רב נחמן לחמא בר אדא שליח ציון:											כה:
אדאזל להתם נח נפשיה דרבי יעקב בר אידי. כי סליק, אשכחיה לרבי זריקא													כה:
כסא מה אתון ביה?		אמר ליה: [חמא בר אדא]											כה:

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-

ביצה-יום טוב	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													
ובלבד שלא יכתף.	אמר ליה: [רבי זריקא] הכי אמר רבי אמי:											◊	כה:
מאי ובלבד שלא יכתף?											^		כה:
באלונקי.	רב יוסף בריה דרבא:											◊	כה:
איני?											ז		כה:
והא רב נחמן שרא לה לילתא למיפק אאלונקי	[רב נחמן]											◊	כה:
שאני ילתא דבעיתא.												◊	כה:
אמימר ומר זוטרא מכתפי להו בשבתא דרגלא משום ביעתותא, ואמרי לה משום דוחקא דצבורא.												◊	כה: